

råd – det har været bragt i Danmarks Radio, og det har været genudsendt, sådan at man virkelig kunne høre, hvad der blev sagt – sige, at den, der har skabt forvirring omkring det her spørgsmål, er skatteministeren.

Det var derfor, jeg tidligere havde en bemærkning om, da skatteministeren sagde, at han ikke sådan går i dybden, at det jo er det, der er problemet, for så bliver der skabt så meget usikkerhed om det her.

Lad mig så sige én gang til: Hvis skatteministeren kan garantere, at der ingen ting skal ske på nogen områder vedrørende beskatningen, når vi kommer ud af denne her valgperiode, det var faktisk det, der blev sagt, er det jo en fantastisk situation, for alle taler om, hvordan vi ændrer beskatningen, så vi får en lavere personbeskatning. Men det, skatteministeren har cementeret én gang mere, er: Der skal ikke ske nogen ting, vi bidrager ikke med det fra Venstre, vi har et skattestop, og det er godt nok for os.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Mens de sidste kommer ind på plads, kan jeg lige give en oplysning, der sikkert vil glæde en del af Folketingets medlemmer. Der bliver afstemning helt frem til punkt 26, det er andenbehandling, men afstemning om eventuelle forslag til vedtagelser i forbindelse med den forespørgsel, der er på senere, udsættes til på torsdag. Så kan man godt smile lidt og være glade.

Kl. 15.20

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer mod 46.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og ligningsloven. (Fuld omkostningsgodtgørelse i skattesager m.v., som skatteyder vinder fuldt ud eller i overvejende grad, eller som videreføres af skattemyndighederne).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 17/1 2002. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 2/5 2002. Anden behandling 7/5 2002. Tillægsbetænkning 8/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten er enig i formålet med det her lovforslag, som sikrer borgere og virksomheder fuld dækning for deres udgifter til sagkyndig bistand i sager, som de vinder fuldt ud eller i overvejende grad.

Vi er ikke i tvivl om, at de nuværende regler får borgere til at opgive at føre skattesager, fordi det ofte vil være en langvarig økonomisk og psykisk belastning for den enkelte, ligesom der er risiko for, at omkostningerne ved at få ret vil overstige den tilbagebetalte skat, man opnår. I det hele taget er vi positive over for forslag, som kan styrke borgernes retssikkerhed over for det offentlige.

Vi ville foretrække, at der blev set lidt mere sammenhængende på denne her problemstilling, sådan at der også sker en række forbedringer af borgernes retssikkerhed f.eks. inden for det sociale område og på arbejdsmarkedsområdet. Her er der ofte tale om borgere, som står i en sværere position over for systemet, end de personer, der fører sager mod skattevæsenet.

Det gælder de arbejdsløse, der administrativt bliver idømt en kæmpe bøde af staten for mindre forseelser. Det gælder modtagere af kontanthjælp eller arbejdsløshedsdagpenge, som tvinges ud i det ene meningsløse tvangsaktiverings-tilbud efter det andet. Der kunne nævnes mange andre eksempler. De er ikke på nogen måde sikrede advokatbistand eller andet i forhold til at køre sager over for systemet.

For os at se er der ikke nogen tvivl om, at der er brug for en markant forbedring af borgernes mulighed for at kunne få fri proces og gratis

retshjælp, samtidig med at vi skal fastholde, at myndighederne har pligt til at sikre, at borgerne til hverdag får det, de har ret til, og i øvrigt får en grundig instruktion i, hvordan og hvor de skal klage, hvis de er utilfredse med de afgørelser, som myndighederne kommer med.

I den sammenhæng kan det selvfølgelig undre, at man sådan tager et enkelt område ud, og at det hives særligt frem og behandles på en særlig måde, og at det haster mere end alle andre områder, hvor vi ved, at borgernes retssikkerhed ikke er god nok. Det ændrer dog ikke ved, at Enhedslisten i Folketinget stemmer for enhver forbedring, og det gør vi også i denne her sag, selv om der er flere partier i Folketinget, som finder, at det undrer dem en anelse.

Vi har ikke ønsket at tilslutte os ændringsforslag, som undtager selskaber, foreninger og selvejende institutioner, fonde m.v. fra de her rettigheder. Det er for det første, fordi vi ønsker at fastholde et princip om lighed for loven, og for det andet, fordi vi sagtens kan forestille os, at f.eks. selvejende institutioner og foreninger kan komme i klemme i forhold til skattevæsenet på nøjagtig samme måde som en enkeltperson. Vi har altså en anden opfattelse af, hvilken retssikkerhed også virksomheder skal have, end bl.a. SF og Socialdemokratiet.

Enhedslisten mener, det er meget vigtigt, at udviklingen på det her område følges meget nøje, så det ikke udvikler sig til et tagselvbord, og derfor er vi meget tilfredse med, at regeringen i sine ændringsforslag bl.a. har indføjet en revisionsbestemmelse og sikrer, at der bliver gennemført en løbende evaluering af ordningen.

Det kunne vi godt ønske os ville danne skole på andre områder. Vi har set mange skatteforslag både fra den nuværende og den tidligere regering, hvor forventningerne til de provenumæssige konsekvenser har været endnu mere usikre, end de er i det her forslag, så det her må meget gerne danne skole på andre områder.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil gav udtryk for, at det kunne undre, at regeringen tog fat på det der med, at det var dem, der havde problemer med skatten, der skulle have en særlig ordning, og ikke dem, der havde problemer med sociale ydelser.

Nu ved jeg jo godt, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil er et klogt menneske og ikke så naiv, som det kunne give indtryk af ved et sådan

udsagn. Det er selvfølgelig en selvfølge, at den regering sørger for, at det er dem, der har problemer med skatten, der skal hjælpes, for hvem er det, der har problemer med det i den her forbindelse? Det er jo virksomheder, og det er selskaber.

Kl. 15.25

Det er jo derfor, det kom noget bag på os i forbindelse med andenbehandlingen, at man heller ikke fra Enhedslistens side støttede det ændringsforslag, vi stillede, for vi kunne jo huske, hvordan afstemningen var, da man bevægede sig fra 33 pct.s til 50 pct.s dækning. Her stemte Enhedslisten imod, fordi man mente, at det alligevel var for meget at forære erhvervslivet. Vi synes, at det var retfærdigt at gå til 50 pct., men dengang syntes Enhedslisten, at 33 pct. var nok.

Det var derfor, vi undrede os noget ved andenbehandlingen, og det er derfor, jeg ikke undrer mig over, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, at hun undrer sig, for jeg er sikker på, at hun ikke undrer sig. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil ved udmærket, hvorfor den nuværende regering alene vil sørge for, at det er de velstillede, der har problem med skatten, det skal gavne; det er alene dem, og der er overhovedet ikke tale om at gavne dem med de sociale ydelsers manglende tilgodeseeelse.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ikke overraskende er vi i Enhedslisten også meget betænkelige ved denne her meget erhvervsvenlige regering, vi har fået, som giver den ene skattelettelse efter den anden til erhvervslivet. Men vi vil ikke lade det gå ud over visse meget væsentlige retsprincipper, nemlig at der er lighed for loven, og at vi ønsker en retssikkerhed over for staten. Det gælder også virksomheder, hvad enten vi mener, at vi har en regering, som er meget virksomhedsvenlig, eller ej.

Det, jeg selvfølgelig taler om, er, at hvis en virksomhed kommer ud for, at skattesystemet ønsker at lænse virksomheden for flere penge, end der er hjemmel til i lovgivningen, skal virksomheden ikke have nogen omkostninger forbundet med at køre sagen over for skattevæsenet.

Så kan det godt være, at vi ikke bryder os så meget om virksomhedernes måde at kunne trække ting fra i skat og den lovgivning, som regeringen i øvrigt fremsætter her i Tinget, men virksomheden skal kunne forholde sig til lovgivningen, skal kunne have en retssikkerhed i

forhold til lovgivningen, der er tilsvarende andre områder.

Vi er selvfølgelig kedede af, at regeringen ikke ønsker at indføre denne her retssikkerhed over for andre grupper i samfundet, men det her er bestemt et skridt i den rigtige retning. Staten skal ikke kunne inddrive skat og skræmme virksomheder eller enkeltpersoner fra at føre sagen, fordi virksomheder eller enkeltpersoner får store omkostninger forbundet med faktisk at vinde en sag over for systemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget vedtoges med 65 stemmer mod 42.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret retssikkerhed for borgere i skattesager.

Af Anders Samuelson (RV) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001. Første behandling 17/1 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Anders Samuelson (RV):

Når vi i Det Radikale Venstre ønsker at fastholde, at dette forslag skal komme til afstemning i salen, er det, fordi det kan være med til at udstille, hvor urimeligt det foregående lovforslag, som blev vedtaget, er.

Det her beslutningsforslag bygger i princippet på det samme, som det foregående lovforslag bygger på, nemlig at man kan skelne i forhold til, hvor meget man har ret.

Det foregående forslag bygger på, at man kan skelne mellem, om man har 49 pct.s ret, 50 pct.s eller 51 pct.s ret og ud fra det, skal man så have omkostningsgodtgørelse.

Vi går så bare det skridt videre i retning af et retfærdigt system, hvor vi siger, at man skal have omkostningsgodtgørelse i forhold til, hvor meget man får ret, og ikke have det sådan, at når man lige passerer 50-pct.s-grænsen, skal man have fuld omkostningsgodtgørelse. Vi mener i Det Radikale Venstre, at det rimelige er, at hvis man får 75 pct.s ret, så får man også 75 pct.s omkostningsgodtgørelse.

Regeringen og de partier, som støttede det foregående forslag, er gået ind på den tankegang, at man kan skelne. Når man går ind på den tankegang, er det altså urimeligt, at man stemmer et forslag igennem, som giver en ekstra fordel for dem, som kan bevise lige over 50-pct.s-grænsen, at de er blevet urimeligt behandlet, så de skal have 100 pct.s omkostningsgodtgørelse. Der må det være sådan, at det følges ad, sådan at man ikke laver en fordelingsnøgle, som i princippet er til ugunst for staten og til fordel for dem, som lægger sag an.

Kl. 15.30

Det her forslag følger meget mere konsekvent en strategi, som siger: Du skal have omkostningsgodtgørelse i forhold til, hvor meget du har fået ret. Princippet er godkendt, er accepteret via det tidligere lovforslag, og derfor kan det undre, at man vælger at stemme det her beslutningsforslag ned.

Hermed sluttede forhandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 7 stemte for, 91 imod; 9 stemte hverken for eller imod.